

[A. C. D. Petersen.]

Det ser saaledes ud, og hvis man vil det, saa er der ikke nogen Mulighed for med den Styrke, det konservative Folkeparti har, at forhindre det. Men vi vil have Lov til at sige, at vi har peget paa Vejen, og denne Vej er ikke anlagt saaledes, som „Fyens Tidende“ angiver det, gennem de Forslag, som Venstre har stillet, ej heller gennem dem, som Regeringen har stillet. Jeg har den Tiltro til de Synspunkter, det konservative Folkeparti har ført i Marken, at før eller senere bliver vi tvunget ind i de Baner, hvis vi ikke vil ud i de allerværste katastrofale Forhold.

Med disse Bemærkninger vil vi fra konservativ Side være villige til at undergive det foreliggende Lovforslag en nøje Undersøgelse og Prøvelse i et Udvalg, og vi skal være villige til en hurtig Behandling, saaledes at man ikke faar Grund til at beskyldte os for at have sinket Lovforslaget mere end højst nødvendigt. Men vi kræver Tid til at faa det nøje undersøgt, saaledes at man virkelig gennem disse Undersøgelser faar en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at dette Forslag kan virke efter sin Hensigt — for man maa naturligvis gaa ud fra, at det er Hensigten, at det skal virke saaledes, at det kan afhjælpe nogle af de Vanskeligheder, vi staar overfor. Derfor har vi intet imod, at ogsaa dette Forslag prøves. Vi har intet imod, at det ophøjes til Lov med de Ændringer, som vil være naturlige, hvis vi ikke ligefrem vil kaste Pengene i Grams uden at kunne vente nogen som helst heldbringende Virkning deraf. Vi ønsker, at dette Forslag ligesom andre Forslag skal faa Lov at staa sin Prøve i Livet og vise som saa mange andre Forslag, som er kommet fra Venstre som fra anden Side, at de kun formaar at yde overmaade liden Hjælp overfor de Vanskeligheder, Landbruget staar i.

Med disse Udtalelser skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Gennemgang og Behandling i et Udvalg, saa vi kan forsøge, om det er muligt at faa noget fornuftigt ud af det. Der er ganske vist ikke i Lovforslaget meget, der tyder derpaa; men Haabet er jo lysegrønt.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem indledede sine Ord i Aften med en Bemærkning om, at den højtærede Formand i Eftermiddags havde følt sig foranlediget til at afbryde det ærede Medlems Foredrag. Jeg gaar ud fra som givet, at der ikke i disse Ord ligger nogen Kritik af den højtærede Formands Handlemaade.

A. C. D. Petersen: Nej, aldeles ikke.

Holdgaard: Mit Parti har jo gentagne Gange her i Tinget forelagt Forslag til Lov om Akkordordning, hvorved vi tilstræbte at komme kriseramte Landbrugere til Hjælp. Derfor er det en Selvfølge, at vi ogsaa vil være villige til at forhandle om det Lovforslag, som her er fremsat fra Partiet Venstre. Vi anerkender, eller jeg anerkender i alt Fald, at Venstre med det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal som Ordfører nu ved dette Lovforslag, som det jo allerede er fremhævet, indrømmer, at den Kriselovgivning, som det ærede Medlem selv gennemførte i 1927, ingen Betydning har haft, har vist sig at være ubrugelig. Det forbavser i Virkeligheden ikke mig, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nu maa forelægge et saadant Forslag, for allerede den Gang blev det jo forudsagt fra vor Side og fra flere Sider, at den Lovgivning, han den Gang førte an i og fik gennemført, efter alle Solemærker at dømme ikke vilde faa nogen væsentlig Betydning for de kriseramte Landbrugere.

Vi begrundede dette ud fra forskellige Synspunkter, bl. a. ogsaa ud fra det, som ogsaa er ført frem her i Eftermiddags, at denne Ordning ved sin Tilknytning til Banker og Sparekasser vilde blive ubrugelig. Nu siger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal: Ja, men det var Tiderne, der gjorde det, det, at Tiderne blev forholdsvis gode, saaledes at Landbrugerne ikke kom til at trænge til denne Lov. Men hvis det er rigtigt, at kun det var Skylden, saa kunde man jo anvende Loven nu, da det viser sig, at vi er kommet ind i en Krisesituation igen. Derfor er det en daarlig Begrundelse, som ikke kan staa for en nøjere Prøvelse. Nej, vi, der husker de Forhandlinger, der blev ført den Gang om, hvorledes man skulde bygge en Kriselovgivning op, vil alle huske, at der var forskelligartede Opfattelser, med Hensyn til hvilke Midler der skulde bringes i Anvendelse, eller paa hvilken Maade man skulde søge at lindre Krisen for disse Landmænd. Jeg tror, jeg kan sige, at Hovedmodsatningen i de Grundbetragtninger, der blev anlagt, var denne, at man fra Venstres Side mente, at det var i Virkeligheden mere Gæld, Landbrugerne trængte til, hvis de fik en større Gældsbyrde, kunde de klare sig ud af Krisen, medens vi i Modsatning dertil hævdede, at det, som de kriseramte Landbrugere trængte til den Gang, og som de trænger til nu, er, som man nu giver det Udtryk i det foreliggende Lovforslag, en Ordning af deres Gældsforhold gennem en fornuftig Akkordlovgivning.